

Kendelse af 11. februar 2015 (J.nr. 2014-0037883)

Afgift som følge af for sent indsendt årsrapport ikke eftergivet.

Årsregnskabslovens § 151 og 152.

(Lars Holtug, Arne Nabe Poulsen og Jan Uffe Rasmussen)

Ved skrivelse dateret den 3. juni 2014 har K på egne vegne og vegne af de øvrige ledelsesmedlemmer i A A/S og B A/S klaget over, at Erhvervsstyrelsen ved skrivelse af samme dato har afslået at fritage de pågældende ledelsesmedlemmer for betaling af pålagte afgifter for ikke rettidig indsendelse af selskabernes årsrapporter for perioden 1. oktober 2012 til 30. september 2013.

Sagens omstændigheder:

I anledning af klagen har Erhvervsstyrelsen i en redegørelse af 20. august 2014 om sagens faktiske omstændigheder oplyst:

”...

Sagens faktiske omstændigheder

Erhvervsstyrelsen pålagde den 11. april 2014 de enkelte bestyrelsesmedlemmer i A A/S og B A/S to afgifter á kr. 2.000 – én afgift pr. virksomhed – som følge af, at virksomhedernes årsrapporter for 2012/13 var blevet indberettet for sent til styrelsen.

Årsrapporterne for virksomhederne skulle have været styrelsen i hænde senest den 28. februar 2014.

Da der efter fristens udløb ikke var modtaget årsrapporter for ovennævnte virksomheder, sendte styrelsen den 13. marts 2014 påkravsbreve til virksomhedernes registrerede adresser med meddelelse om, at styrelsen uden yderligere varsel ville anmode skifteretten om at tvangsopløse virksomhederne, hvis årsrapporterne for 2012/13 ikke var modtaget hos Erhvervsstyrelsen senest den 10. april 2014.

Det fremgik også af påkravsbrevene, at hvis årsrapporterne ikke var modtaget hos styrelsen senest den 25. marts 2014 ville de enkelte bestyrelsesmedlemmer blive pålagt afgifter, når årsrapporterne blev modtaget i styrelsen.

Styrelsen modtog årsrapporterne for virksomhederne den 3. april 2014. Fordi årsrapporterne blev modtaget efter udløbet af fristen i styrelsens påkravsbreve af 13. marts 2014 og efter påbegyndelsen af den anden måned

efter indsendelsesfristens udløb, blev bestyrelsesmedlemmerne i begge virksomheder pålagt en afgift på kr. 2.000.

Den 7. maj 2014 modtog styrelsen en anmodning fra klager om at fritage bestyrelsesmedlemmerne for de pålagte afgifter.

Som begrundelse for afgiftsfritagelsen anførte klager, at han ikke var opmærksom på, at en overskridelse af indsendelsesfristen ville medføre, at bestyrelsesmedlemmerne ville blive pålagt afgifter.

Han anførte også, at virksomhedernes omsætning har været faldende, at han arbejder 60-70 timer om ugen uden at hæve løn, samt at både han og hans kone er folkepensionister.

Erhvervsstyrelsen afslog i afgørelser af 3. juni 2014 at fritage bestyrelsesmedlemmerne i virksomheder for afgifter, da der ikke var oplyst sådanne ganske særlige omstændigheder, som kunne begrunde en afgiftsfritagelse i medfør af årsregnskabslovens § 152.

I klagen af 7. juli 2014 til Erhvervsankenævnet over styrelsens afgørelser har klager uddybet sin begrundelse for, at bestyrelsesmedlemmerne skal fritages for de pålagte afgifter.

Han oplyser, at bestyrelserne i virksomhederne består af hans hustru, hans søn og ham selv, men at hustruen og sønnen aldrig har deltaget aktivt i virksomhedernes ledelse. De har således kun underskrevet de årlige årsrapporter og har derudover aldrig haft med virksomhedernes regnskabsaflæggelse at gøre.

Han oplyser også, at virksomhederne har kørt med underskud de seneste år, men at der er gode forventninger til fremtiden.

På den baggrund anmoder klager om, at de øvrige bestyrelsesmedlemmer bliver fritaget for de pålagte afgifter.

Klager anfører, at hvis han havde været klar over, at en forsinkelse på nogle få dage ville medføre afgifter på i alt 12.000 til bestyrelsesmedlemmerne, ville han have indsendt årsrapporterne rettidigt. På den baggrund anmoder han derfor også om, at han selv bliver fritaget for de pålagte afgifter.
...

I skrivelse af 7. juli 2014 har K anført:

”...jeg [har] ejet og drevet firmaet B siden 1993, i starten som et personligt selskab, sammen med mit daværende firma C A/S, der for ca. 10 år siden blev solgt, og hvor det registrerede A/S-selskab blev omdøbt til A A/S, som moderselskab for produktionsselskabet B A/S, efter anbefaling fra vor revisor.

Bestyrelsen for selskaberne har altid været min kone, min søn og jeg selv. Min kone og min søn har aldrig taget aktiv deltagelse i firmaets ledelse; kun én gang om året skrevet under på årsregnskaberne uden at kende til konsekvenserne ved evt. for sent indlevering.

Det har de gjort i nu mere end 10 år uden problemer og uden kendskab til evt. afgift for for sent indsendelse.

Min kone har også passeret de 70 år og har aldrig haft med virksomhedens regnskabsforpligtelser at gøre.

Min søn er elektroniktekniker og lønansat i den nordjyske elektronikvirksomhed D, og har heller ikke kendskab til regnskabsaflæggelse for A/S-selskaber.

Siden den økonomiske krises start i 2008 og frem til nu er B A/S's underskud ca. 2,4 mill. kr., hvor det seneste underskud for 2012-2013 heldigvis er ved at nærme sig nul; nemlig 122.053 – baseret på en svag stigende omsætning på kr. 1.873.495.

At B A/S ikke allerede er lukket skyldes at vi ikke har brugt alle de penge, som vi tjente før krisen i 2008, og at jeg og de rådgivere, som kender til vort firma, tror på en fremtid baseret på det reviderede og nyudviklede produktoplæg.

At erkendelsen og omstillingen har taget så lang tid (4-5 år) skyldes, at krisens dybde har været svær at forstå, men specielt for et produktprogram som B's af udsmykningsartikler i den dyre ende og som umiddelbart kan undværes i en krisetid, har det været en svær tid.

Vi er nu i gang med, sammen med E, at revidere vort forretningsgrundlag baseret på et udvalgt produktprogram fra vort efterhånden meget brede produktprogram, og forventer efter sommerferien at have et revideret markedsorienteret produktprogram klar til en aktiv markedsføring, som vil give grundlag for et fremtidigt eksistensgrundlag for firmaet B med flere arbejdspladser og forhåbentlig skatteindtægter til det danske samfund.

På basis af foranstående beder jeg om fritagelse for de pålagte afgifter til min kone F og min søn G.

Hvorvidt de mig pålagte og betalte afgifter kan tilbagebetales vil jeg lade jer vurdere, men hvis min aldrende bevidsthed havde registreret at det ville koste kr. 12.000 at vente 3 dage med indsendelsen af de omtalte årsregnskaber, var de blevet indsendt rettidigt.

...”

I førnævnte redegørelse af 20. august 2014 har Erhvervsstyrelsen yderligere anført:

”...

Sagens retlige omstændigheder

Efter årsregnskabslovens § 138, stk. 1, skal en virksomheds årsrapport indsendes til Erhvervsstyrelsen, så den er modtaget i styrelsen uden ugrundet ophold efter godkendelsen og senest 5 måneder efter regnskabsårets afslutning. Erhvervsstyrelsen eller anden myndighed kan ikke dispensere herfra.

Modtages årsrapporten ikke inden for fristen i årsregnskabslovens § 138, sender styrelsen, jf. årsregnskabslovens § 150, et brev med påkrav til virksomhedens ledelse på virksomhedens adresse om at indsende årsrapporten. I påkravsbrevet angives en frist på 8 hverdage til indsendelse af årsrapporten. I påkravsbrevet angives desuden en frist på 4 uger, hvorefter styrelsen kan anmode skifteretten om at tvangsopløse virksomheden, såfremt der ikke er blevet indsendt en årsrapport.

Af selskabslovens § 115 fremgår, at bestyrelsens opgave blandt andet er at påse, at bogføringen og regnskabsaflæggelsen foregår på en måde, der efter selskabets forhold er tilfredsstillende.

Det fremgår af årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 4. pkt., at hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Erhvervsstyrelsen inden for de i årsregnskabsloven fastsatte frister.

I henhold til årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 3. pkt., har hvert enkelt ledelsesmedlem herudover ansvar for, at årsrapporten, hvis revision er krævet, kan revideres og godkendes i tide.

Årsregnskabslovens § 151, stk. 1, indeholder en bestemmelse om en adfærdsregulerende afgift, der pålægges de enkelte medlemmer af virksomhedens øverste ledelse, såfremt årsrapporten er modtaget efter udløbet af fristen på 8 hverdage efter påkravsbrevets datering.

Af årsregnskabslovens § 151, stk. 3, fremgår, at afgiften udgør 500 kr. pr. ledelsesmedlem for 1. påbegyndte måned, 2.000 kr. pr. ledelsesmedlem for 2. påbegyndte måned og 3.000 kr. pr. ledelsesmedlem for 3. påbegyndte måned. Fristen beregnes fra udløbet af fristen i årsregnskabslovens § 138, stk. 1, 2. pkt., jf. årsregnskabslovens § 151, stk. 2.

I henhold til årsregnskabslovens § 152, stk. 1, kan Erhvervsstyrelsen helt eller delvist fritage et ledelsesmedlem for betaling af en allerede pålagt afgift, såfremt ganske særlige omstændigheder gør sig gældende. Fritagelsen er betinget af, at den pågældende kan godtgøre at have søgt at fremme indsendelsen, og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges den pågældende til last.

Ifølge årsregnskabslovens § 152, stk. 2 fritager det ikke i sig selv et ledelsesmedlem for ansvar, at det ansvarspådragende forhold er begået af virksomhedens ansatte, rådgivere eller lignende, herunder revisor.

Styrelsens udtalelse

Styrelsen fastholder afgørelsen af, at de enkelte bestyrelsesmedlemmer i virksomhederne skal pålægges en afgift på grund af for sen modtagelse af virksomhedernes årsrapporter, da kriterierne for fritagelse ikke er til stede.

Virksomhedernes regnskabsår udløb den 30. september 2013. Som følge heraf skulle virksomhedernes årsrapporter for regnskabsåret 2012/13 have været modtaget hos Erhvervsstyrelsen senest den 28. februar 2014.

I henhold til påkravsbrevene af 13. marts 2014, skulle årsrapporterne have været styrelsen i hænde senest 25. marts 2014, såfremt bestyrelsesmedlemmerne i virksomhederne skulle undgå at blive pålagt afgifter.

Erhvervsstyrelsen modtog imidlertid først årsrapporterne den 3. april 2014, hvilket var senere end datoen for undgåelse af afgift, jf. styrelsens påkravsbreve. På denne baggrund pålagde styrelsen derfor de enkelte bestyrelsesmedlemmer i virksomhederne afgifter.

Klager har over for ankenævnet oplyst, at dennes kone og søn ikke deltager aktivt i virksomhedernes ledelse, selvom de begge er medlemmer af bestyrelserne, men blot underskriver årsrapporterne uden at kende til konsekvenserne ved at indsende årsrapporterne for sent.

En af bestyrelsens pligter er, at regnskabsaflæggelsen foregår på for virksomheden tilfredsstillende måde, jf. selskabslovens § 115.

I årsregnskabslovens § 8 fremgår det klart, at hvert enkelt medlem af virksomhedens øverste ledelse har ansvar for, at årsrapporten indsendes inden for fristen. Det forhold, at klagers familiemedlemmer ikke tager aktivt del i virksomhedernes ledelse, fritager dem ikke for ansvaret for, at årsrapporten indsendes rettidigt. Styrelsen finder således ikke, at de øvrige bestyrelsesmedlemmer på den baggrund skal fritages for de pålagte afgifter.

Det forhold, at virksomheden tidligere har haft økonomiske problemer, eller at ledelsen nu har en forventning om øget indtjening, som kan betyde flere arbejdspladser og højere skattebetaling, er ikke relevante kriterier i forhold til at blive fritaget for de pålagte afgifter.

At klager ikke var opmærksom på, at en fristoverskridelse ville medføre afgifter til bestyrelsesmedlemmerne kan endvidere ikke føre til en afgiftsfritagelse.

Der skal afslutningsvis gøres opmærksom på, at hvis klager mener, at revisor er skyld i forsinkelsen, må sagen afklares med ham eller hende, hvilket fremgår klart af lovbemærkningerne til § 152.

Styrelsen finder ikke, at der i denne sag foreligger de i årsregnskabslovens § 152, stk. 1, omhandlede ganske særlige omstændigheder, der kan begrunde, at de enkelte bestyrelsesmedlemmer i virksomhederne skal fritages for de pålagte afgifter.

...

Klager er ikke fremkommet med yderligere bemærkninger.

Ankenævnet udtaler:

Det fremgår af årsregnskabslovens § 152, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen under ganske særlige omstændigheder helt eller delvis kan fritage et ledelsesmedlem for betaling af en afgift, hvis den pågældende over for styrelsen kan godtgøre, at han eller hun har søgt at fremme indsendelsen m.v., og at forsinkelsen derfor ikke kan lægges ham eller hende til last.

Ukendskab til reglerne om, at manglende rettidig indsendelse af selskabernes årsrapport medfører afgiftspålæggelse til ledelsesmedlemmerne, samt faldende omsætning og underskud i virksomhederne i de seneste regnskabsår kan ikke anses for sådanne ganske særlige omstændigheder, som efter årsregnskabslovens § 152, stk. 1, kan danne grundlag for hel eller delvis eftergivelse af pålagte afgifter for ikke rettidig indsendelse af årsrapporterne for A A/S og B A/S.

Herefter og da der i øvrigt ikke er anført sådanne ganske særlige omstændigheder, jf. § 152, stk. 1, tiltræder ankenævnet de af Erhvervsstyrelsen ved skrivelser af 11. april 2014 pålagte afgifter.

Ankenævnet stadfæster således Erhvervsstyrelsens afgørelse af 3. juni 2014.